

Vienalaista sukututkimusta

KOSTAMUKSEN PEKSUJEVIT

Talvella 1995 kerroin tässä lehdessä kajaanilaisen serkkuni Pauli Laukkasen ja allekirjoittaneen yhteisestä Kontokin Laukkas koskevasta sukututkimushankkeesta ja sen tuloksista. Ne perustuivat paljolti Petroskoista saamaamme mielenkiintoiseen aineistoon. Samassa lähetyksessä oli tietoa myös isoäitimme, kostamulaisen Iro Peksujevan suvusta. Materiaali käsitti yhteenedon Vuokkiniemen, myöhemmin Kontokin kirkonkirjoista löydetyistä Laukkasen ja Peksujevin sukuihin kuuluneista esivanhemmistamme ja heidän sisaruksistaan sekä kopioita teoksesta "Kostamuksen historia" ja väestörekisteristä v:lta 1850.

Kuluneiden kahden vuoden aikana Pauli on koonnut ja tallentanut tietokoneelle Kontokin Laukkasia ja Kostamuksen Peksujeveja koskevia kirjallisuudessa ja lehdissä esiintyneitä mainintoja ja kuvauksia. Työnsä tuloksista hän on koostanut suuren joukon sukutauluja ja laatinut aineistosta Laukkasten osalta 57- sivuisen koosteen ja Peksujevien osalta 43-sivuisen koosteen. Kunkin selvietyksissä esiintyvän usean sadan Laukkasen ja Peksujevin henkilötiedot on varustettu heitä koskevin viittein. Tietoja näiden sukujen edustajista on löytynyt yli kahdestakymmenestä kirjasta tai lehtiartikkelista. Venäjänkieliset tekstit on kääntänyt paluumuuttajana joitakin vuosia sitten Suomeen tulleen serkkumme Lilja Karvosen vävy Aleksei Ldinin.

Työ on vielä keskeneräinen ja kaipaa tarkentuakseen lisätietoja Arkan gelin arkistossa säilytettävistä Vuokkiniemen ja Kontokin seurakuntien rippikirjoista tai ainakin niiden mikrofilmikopioista Kansallisarkistossamme. Aineistoa on kuitenkin karttunut niin paljon, että mielestämme sitä kannattaa jo nyt julkaista. Siksi esittelenkin seuraavassa niitä Kostamuksen Peksujeveja, joiden sukulaisuussuhteita on jonkinlaisella todennäköisyydellä voitu selvittää. Osittain nämä esiteltävät sukulaisuussuhteet perustuvat kirkonkirjojen syntymämerkintöihin ja ovat siten varmemmalla pohjalla kuin ne enemmänkin olettamukselliset esipolviuketjut, jotka on koottu yhdistelemällä asiakirjojen tietoja tai kirjallisuuden muistitietoja miespuolisten Peksujevin isän - ja isoisännimistä.

Kostamuksen Peksujevien taustasta on kirjoittanut Matti Pöllä väitöskirjassaan "Vienen Karjalan etnisen koostumuksen muutokset 1600 -1800 -luvulla" (1995). Vuonna 1886 tallennetun muistitiedon mukaan Kostamuksen Peksujevit eli Pöksyt tai Pöksyset olivat tulleet Kiuruvedeltä. Juvalla asui v. 1541 kuusi Pöksysten ruokakunta. Tavisalmen hallintopitäjän Savilahden neljänneksessä asui Pöksyisiä v. 1614. Vuoden 1694 Savon henkikirjoissa mainitaan Iisalmen pitäjistä kaksi ja Kuopion pitäjistä yksi Pöksäisen ruokakunta. Muutto Vienaan on voinut tapahtua Pöllän arvion mukaan aivan 1600-luvun alussa. Hän muistuttaa, että Vienen kyläluettelossa v:lta 1885 Kostamuksen rinnakkaisnimenä mainitaan Peksinjaniemi, joka on palautettavissa muotoon Pöksyniemi. Tämä todistaisi Pöksysten olevan kylän kantasuku, päättelee Pöllä.

Vuoden 1793 kostamulaiset

Vuonna 1793 laadittiin luettelo Vuokkiniemen kirkollisiin toimituksiin osallistuneista kostamulaisista. Luettelossa on heidän nimensä, isännimi tai sukunimi, ikä ja perhesuhteet. Sukunimet puuttuvat, mikä vaikeuttaa heidän identifioimistaan. Kostamuksessa asuivat luettelon mukaan seuraavat henkilöt:

Andron Grigorjev (67), hänen vaimonsa Jevdokia (54), heidän lapsensa Marfa (16), Maksim (13), Ivan (11), Antipa (9), Nikita (4), Jekaterina (6) sekä Andronin sisarenlapset Agafia (24) ja Marfa (16) Konanova.

Leski Marfa Minina (48) ja hänen lapsensa Jaakko (27), Kasjan (24) ja Solomonina (14).

Pjotr Jemeljanov (37) ja hänen vaimonsa Anna (28).

Ivan Ananji (37) ja hänen vaimonsa Jevdokia (31).

Jegor Gerasimov (66), hänen vaimonsa Marfa (69) ja heidän lapsensa Jaakko (45), Ustjan (36), Semeon (33), Ivan (25) ja Marina (11), Jaakon vaimo Stefanita (41) ja heidän lapsensa Varvara (14) ja Andrei (4), Ustjanin vaimo Dominika (39) ja heidän lapsensa Aleksei (8), Grigorij (6) sekä Semeonin vaimo Darja (28).

Ivan Andrejev (46), hänen vaimonsa Maria (44) ja heidän

lapsensa Afanasij (4) ja Trofim (2).

Ioakim Andrejev (36), hänen vaimonsa Sofia (36) ja heidän lapsensa Moisei (12) ja Ivan (10).

Mihail Andrejev (32), hänen lapsensa Varvara (10) sekä Mihailin sisarenlapset Marfa (14), Jevdokia (13) ja Fedosja (11) Panfilova.

Vasili Prokopjev (29), hänen veljensä Anton (24), Zahar (22) ja Ivan (20), Vasilin äiti Jevdokia (45), Vasilin vaimo Marfa (27) ja heidän tyttärensä Ksenia (7).

Nikifor Spiridonov (34), hänen vaimonsa Darja (31) ja heidän tyttärensä Jelena (5).

Andrei Spiridonov (46), hänen vaimonsa Tatjana (46) ja heidän lapsensa Ivan (12), Jeremei (9), Paraskeva (7) ja Afanasij (10).

Ivan Jegorov (34) ja hänen lapsensa Paraskeva (14), Andrei (12) ja Aleksei (5).

Andrei Ivanov (34) ja hänen veljensä Maksim (30) ja Pjotr (22), Maksimin poika Afanasij (5) ja Pjotrin vaimo Anna (24).

Kodittomat työntekijät Spiridon (24), Marija (25) ja Anna (16). Karjalan tasavallasta saadun aineiston perusteella on epäsuorasti pääteltävissä, että luettelossa ensimmäisenä mainittu Andron Grigorjev eli Ontrei Riijonpoika perheineen oli Peksujeveja sekä että Ivan, Ioakim ja Mihail Andrejev perheineen Vatasia. Täten vanhin tiedossamme oleva Peksujev olisi Ontrein isä Riiko, joka lienee syntynyt joskus vuoden 1700 vaiheilla eli Suuren Pohjan sodan syyttymisen aikoihin.

Luettelossa esiintyvät iät lähtökohtana voidaan laskea perhejäsenten syntymävuodet. Ontrei Riijonpoika Peksujev (Grigorjev) olisi siten syntynyt 1726, hänen vaimonsa Outi (Jevkodia) 1739 ja lapset seuraavasti:

A. Maksima (Maksim Andronov) 1780, B Iivana (Ivan Andronov) 1782, C Ontippa (Antip Andronov) 1784, D Mikittä (Nikita Andronov) 1789, E Marssa (Marfa Andronova) 1777, F Kat't'i (Jekaterina Andronova) 1787. - Sisarenlapsista Okahvie (Agafia) olisi syntynyt 1769 ja Marssa (Marfa) 1777 ja ottolapsi Marssa (Marfa) 1781.

Maksima Ontrein pojan sukuhaara

Viranomaiset veivät kirjoihin säännöllisin väliajoin tiedot Karjalan kylien asukkaista, heidän varallisuudestaan, elinkeinoistaan ja tuloistaan. Kostamuksen historiassa on tällainen selvitys kylän asukkaista vuosilta 1858 ja 1866 sekä jälkimmäisten seikkojen osalta viimeainitulta vuodelta.

Luettelossa esiintyvät A Maksima Ontreinpoika Peksujevin pojat A 1. Jehrimä (Jefrem Maksimov), A 2. Issakka (Isak Maksimov), A 3. Jehhimä (Jefim Maksimov), A 4. Soava (Saava Maksimov), A 5. Vavila Maksimov, A 6. Miitrei (Dmitri Maksimov) ja A 7. Mikihvoara (Nikifor Maksimov).

Jehrimä Maksimanpoika Peksujev vihittiin avioliittoon 11.7.1848 Kontokin talonpojan Ohvo Laukkasen (Afanasij Läykkujev) tyttären Fedosjan kanssa. Sulhanen oli tuolloin 40-vuotias ja morsian 24-vuotias.

Vuonna 1885 kerrotaan Issakan talossa olleen kaksi miestä ja neljä työntekijää, Jehhimän ja Soavan taloissa molemmissa kolme miestä. Jehhimän talossa oli lisäksi kaksi työntekijää, Soavan talossa neljä. Vavilan, Miitrein ja Mikihvoaran taloissa oli kussakin kaksi miestä ja kaksi työntekijää.

Vuodelta 1866 on seuraavanlaisia tietoja Maksima Peksujevin poikien talojen asukkaista, varallisuudesta, elinkeinoista ja rahatulostakin:

Sekä Jehhimän että Soavan ruokakuntaan kuului kolme miestä ja kolme naista, Issakan ja Vavilan kaksi kumpiakin, Miitrein kolme miestä ja kolme naista sekä Mikihvoaran talouteen yksi mies ja yksi nainen. Jokaisella oli talo. Issakan ja Soavan tontilla oli kaksi, muilla yksi piharakennus. Kaikkien tiloihin kuului noin hehtaari peltoa ja noin viisi hehtaaria heinämaata. Jokaisella oli vene. Lehmiä oli Issakalla, Soavalla ja Mikihvoaralla kaksi, Jehhimällä ja Vavilalla yksi. Vain Mikihvoara omisti hevosen. Hänellä oli lisäksi kuusi lammasta, Issakalla ja Soavalla neljä, Jehhimällä ja

Vavilalla kolme. Issakan, Jehhimän ja Miitrein elinkeinoksi mainitaan kotityöt, Soavan talossa tehtiin puusepäntöitä ja metsästettiin lintuja, joista tuona vuonna oli saatuja tuloja yhteensä 17 ruplaa. Mikihvoara harjoitti lankakauppaa ja siitä kertyi vuonna 1866 tuloja 15 ruplaa.

Miitrein lapsia olivat A 6.1 Karppa ja A 6.2 Tatjana. Karpan puoliso oli Akonlahden Munankilahdesta Tatjana Mikontytär Dobrinin. "Kasvattajana Mikko oli ankara ja määräsi, missä kaappi seisoo sekä kenelle tytöt menevät avioon. Nuorin tytär ei ollut tulevaa miestään edes nähnyt, kun Mikko ilmoitti, että menet Karppa Peksujevalle tai sitten et kenellekään. Tatjanan ei auttanut muu kuin mennä Karpalle vaimoksi". (Heikki Tarma: Karjalaiset kauppiat Joensuussa 1920-luvulla", s. 58).

Miitrein talossa oli ennen ollut kyytiasema, stantsia. Siinä asuivat kesällä 1892 Louis Sparre ja Emil Wikström ja kesällä 1894 I. K. Inha ja Kusti Karjalainen ottaessaan osaa Kostamuksen Stroitsanpäivän pruusinkokoukseen eli helluntaijuhlaan. Inha valokuvasi Tatjanan stauttusa käsissä ja rinkelivyöhyttä kainalossa. Tatjana kävi Kiimasjärvestä kansakoulua, koska siihen aikaan Kostamuksessa ei vielä ollut koulua. Naimisiin hän meni naapuriin Timosen Iivanaalle. Miitrein taloa piti myöhemmin Karppa. (Pertti Virtaranta: "Vianen kylää kiertämässä", s. 209). A Maksima Ontreinpoika Peksujevin muista jälkeläisistä ei ole selvityksessä tietoja.

Iivana Ontreinpojan sukuhaara

Siirrymme nyt Maksiman veljen B Iivanan Ontreinpoika (Ivan Andronov) Peksujevin sukuhaaraan. Hänen vaimonsa Aksenja Vasilintytär saattaa olla sama henkilö kuin vuoden 1793 luettelossa mainittu Vasili Prokopjevin tytär Ksenia. Heidän lapsiaan olivat B 1. Kosma, synt. noin 1806, B 2. Marija, synt. noin 1813, B 3. Timo (Timofej) synt. 1812-15 ja B 4. Iro (Irina) synt. noin 1831. Kosmalalla oli B 1.1. Outi (Jevdokia) niminen tytär, joka oli syntynyt 1844.

Timo Iivananpoika (Timofej Ivanov) Peksujev avioitui Kenttijärven talonpojan Huotari (Fjodor) Panfilovin tyttären Okun (Agrippa) kanssa. Okku oli syntynyt noin 1818. Heidän lapsiaan olivat B 3.1. Marija synt. 1845, B 3.2. Marjana synt. 1.4.1846, B 3.3. Okku (Agrippina) synt. 23.6.1848, B 3.4. Konsta (Konstantin) synt. 21.5.1851, B 3.5. Akulina synt. 13.6.1855, B 3.6. Huotari (Fjodor) synt. 13.2.1859, B 3.7. Iivana (Ivan) ja B 3.8. Kirilä (Kirill).

Ilmeisesti Timolla ja Okulla oli vielä Outi-niminenkin tytär, sillä Castrenianumin toimitteita -sarjan osassa n:o 12 (1975) Helmi Virtaranta mainitsee Outi Rahikaisen Akonlahdesta. "Kotinsa oli varakkaimpia Karjalassa, sillä poikansa harjoittaa kotona isohkoa kauppaikkettä. Outi on nuorena naitu Kostamuksesta, Pöksy Timon tytär. Ei ole runoniekka".

Vuoden 1858 laskennan mukaan Timo Iivananpoika Peksujevin talossa oli kolme miestä ja neljä työntekijää. Vuoden 1866 selvitys kertoo, että taloa asui kaksi miestä ja kahdeksan naista. Piharakennuksia oli yksi, peltoa noin 1,25 hehtaaria, heinämaata noin kahdeksan hehtaaria. Karjaa Timon perhe omisti kaksi lehmää ja kolme lammasta. Venekin talossa oli ja elinkeinoksi mainitaan kotityöt.

B 3.1 Marja Timontytär Peksujeva avioitui akonlahdelaisen Jehrimän Iivanan (Ivan Melentjev) kanssa.

B 3.3. Okku Timontytär Peksujeva ja Fjodor Bogdanov vihittiin 25.5.1879. Avioliitto oli miehen toinen ja hän oli sen solmiessaan 54-vuotias.

B 3.4. Konsta Timonpoika Peksujev meni naimisiin 11.2.1881 kenttijärveläisen Arhippa Zamotajevin pojan Nikiforin tyttären Okahvien Agafie) kanssa. Heille syntyi viisi lasta: B 3.4.1. Kat't'i (Jekaterina) synt. 24.11.1881, B 3.4.2. Kat't'i (Jekaterina) synt. 24.11.1882, B 3.4.3 Vasselei (Vasili) synt. 22.3.1885, B 3.4.4. Palaka (Pelageja) synt. 12.5.1888 ja B 3.4.5 Tatjana synt. 2.1.1894. - Esikoinen Kat't'i kuoli vajaan vuoden ikäisenä 28.7.1882. Kuolinsyy oli vilustuminen ja hänet haudattiin Kostamuksen kalmis- maahan.

B 3.5. Akulina Timontytär Peksujevalle syntyi 28.2.1878 poika, joka kastettiin Nestoriksi. Akulina vihittiin 30.1.1880 vuokkiniemäläisen Vasselei Kosmanpoika Remsun kanssa. Molemmille avioliitto oli ensimmäinen ja sulhanen oli tuolloin 26-vuotias.

B 3.6. Huotari Timonpoika (Fjodor Timofejev) Peksujev vihittiin 21.5.1879 avioliittoon A 3. Jehhimä Maksimanpoika Peksujevin tyttären Palakan kanssa. Morsian oli tuolloin 27-vuotias. Huotarilla ja Palakalla oli ainakin kolme lasta: B 3.6.1 Nasarie (Nasarij) synt. 14.10.1886, B 3.6.2. Palaka (Pelageja) synt. 4.5.1888 ja B

3.6.3. Irina synt. 6.5.1891. Irina syntyi Huotarille tämän palattua sotapalveluksesta. Oksenie Sallisen kertoman mukaan B 3.6.1 Nasariella ja hänen Vuokkiniemestä tulleella vaimollaan oli talo Kostamuksen kylässä Saviniemessä. ("Vianen kylää kiertämässä" s. 208). B 3.6.1 Nasarie Huotinpoika lähti hevosineen Kostamuksesta Suomeen ennen 22.3. 1922. Palaka (B 3.6.2.) oli kasvattina tähdillään B 3.1. Marja Timontytär Peksujevalle.

"Rannalla Hilippäisen kohdalla oli Timosen vanha talo, jossa elivät Timon Iivana ja tämän Kontokissa syntynyt vaimo Ulli eli Uljana "Läykyn Ulli". Iivanalla ja Ullilla oli useita lapsia, mm. Simana (nai Kuivajärvestä Huovisen Palakan), Marttina, Iivana (vaimo edellä mainittu Miitrein Tatjana) ja Uljana. Ilmeisesti juuri Timon Iivanan sisar oli naimisissa Akonlahden Jehrimänvaarassa Jehrimäisen Iivanan kanssa. - Timosen vanhan talon rinnalla oli uusi talo, jossa asui Marttina Peksujev perheineen. ("Vianen kylää kiertämässä", s. 210).

B 3.7. Iivana Timonpoika Peksujev ja hänen vaimonsa Uljana Timontytär Laukkanen ovat Kostamuksen kylän Timosen talon aviopari, josta Virtaranta edellisessä katkelmassa kertoi. Kaikkiaan heillä oli 12 lasta: B 3.7.1 Iivana (Ivan) syntyi 1871 ja kuoli isorokkoon nelivuotiaana 1.6.1875, seuraava lapsi Oksenie (Ksenija) B 3.7.2 menehtyi samaan tautiin 9.6.1875; hän oli kuollessaan vasta yksivuotias. B 3.7.3 Iivana (Ioan) synt. 27.4.1876, B 3.7.4 Marttina (Marttiin) synt. 14.4.1878, B 3.7.5 Maria synt. 1.4.1880, B 3.7.6 Ortjo (Artemi) synt. 18.3.1882, B 3.7.7 Pietari (Pjotr) synt. 18.5.1884, B 3.7.8 Iro (Irina) synt. 25.4.1885, B 3.7.9 Nikolai synt. 9.5.1888, B 3.7.10 Simana (Semjon) synt. 1.9.1891, B 3.7.11 Timo (Timofej) synt. 20.11.1893 ja B 3.7.12 Ulli (Uljanja), jonka syntymäaika ei ole tiedossa.

B 3.7.3 Iivana Iivananpoika Peksujev eli Jussi Peilamo muutti jo ennen I maailmansotaa perheineen Juukaan, missä heillä oli kauppa ja maatila. Jussi ja Tatjana Peilamolla oli kuusi lasta: Aleksandra, Irina, Veera, Olga, Paavo ja Niina. Jussi Peilamo kuoli 1951, Tatjana 1944.

B 3.7.4 Marttina Iivananpoika Peksujev vihittiin 30.6. 1906 avioliittoon vuokkiniemäläisen Jelena Stahveintytär Remsun kanssa. Heille syntyi 13.4.1914 poika Vasselei (Vasili).

B 3.7.5 Maria Iivantytär Peksujeva meni naimisiin 15.2.1902 Ortjo Timonpoika (Artemij Timofejev) Rugojevin kanssa. Sulhanen oli 23-vuotias.

B 3.7.7 Pietari Iivananpoika Peksujev kuoli alle kolmikuisena 4.8.1884.

B 3.7.8 Iiro Iivantytär Peksujeva avioitui kontkokkilaisen Juho Riijonpoika Laukkanen kanssa. Heille syntyi kuusi lasta: Heikki, Jussi, Anni, Ville, Simo ja Maija. Iro kuoli karjalan kansannousun aikoihin ja Juho Laukkanen toi perheensä Suomeen.

B 3.7.10 Simana Iivananpoika Peksujev eli Simo Peittola vihittiin 6.2.1913 avioliittoon kuivajärveläisen Palaka Juhontytär Huovisen kanssa. Morsian oli tuolloin 19-vuotias. Heille syntyi useita lapsia: Paula, Paavo, Santeri, Yrjö, Irja, Vilho ja Juho.

B 3.7.11 Timo Iivananpoika Peksujev kuoli 8-vuotiaana 14.5. 1901.

B 3.7.12 Ulli Iivantytär Peksujeva vihittiin 1.7.1915 avioliittoon Jevlampi Fjodorov Bogdanovin kanssa. Sulhanen, tuolloin 26-vuotias, oli kotoisin Mokraolatskajan kylästä.

B 3.8 Kirilä Timonpoika (Kirill Timofejev) Peksujevin puoliso oli Oksenie Miihkalintytär (Ksenia Mihailova). Heille syntyi kaksi tyttäretä: Oksenia 4.2.1874 ja Varvara 27.4.1876. Kirilä otti kasvatikseen veljensä Iivanan pojan Juhon

Ossippa Ontreinpojan sukuhaara

Siirrymme Ontrei Peksujevin kolmannen pojan Ontipan jälkeisiin. C Ontippa Ontreinpojan (Antip Andronov) lapsia olivat: C 1. Ossippa (Ossip), C 2. Muarie (Marija) 1821-1904, C 3. Okahvana, C 4. Karppa (Karp) synt. 1815, C 5. Iivana (Ivan) ja C 6. Okahvana (Agafon).

Vuonna 1858 Ossipan, Karpan ja Iivanan taloissa oli kolme miestä. Työntekijöitä oli kahdessa ensimmäisessä talossa kolme, Iivanan talossa yksi. Okahvien talossa oli tuolloin kaksi miestä ja kaksi työntekijää. Vuonna 1866 oli Ossipan ja Okahvanan taloissa kaksi miestä ja kaksi naista, Karpan ja Iivanan taloissa kolme miestä ja kaksi naista. Taloja oli kaikilla yksi, piharakennuksia Ossipalla ja Karpalla kaksi. Peltoa oli kaikissa taloissa noin 1,8 hehtaaria, heinämaata Ossipalla ja Karpalla noin kahdeksan, Iiva-

nalla ja Okahvanalla noin neljä hehtaaria. Okahviella oli yksi lehmä, kolme lammasta ja vene. Ossipan ja Karpan taloissa pidettiin kahta lehmää; Karpalla oli lisäksi hevonen ja viisi lammasta, Ossipalla seitsemän lammasta. Molemmilla oli kaksi venettä. Kummankin elinkeinoksi mainitaan linnunmetsästys. Sitä harjoitti kummassakin talossa kaksi henkilöä ja tulot olivat kymmenen ruplaa. Iivanan elinkeinoksi mainitaan talonpojan työt ja tuloiksi viisi ruplaa. Okahvanalla oli yksi vene ja elinkeinona kotityöt.

Ossipan talo sijaitsi ilmeisesti Kostamuksen Suojärvellä. "Ensimmäinen Suojärven Pöksysistä eli Peksujeveista, joka muistetaan, oli Ossippa Peksujev, jonka talonpitoa jatkoi poika Mikittä". (Vienen kylä kiertämässä", s. 250).

C 2. Muarie Ontipantytär (Marija Antipova) Peksujeva vihittiin avioliittoon 18.8.1840 kontokkilaisen talonpojan Puavila Ohvonpoika (Pavel Afanasjev) Laukkasen kanssa. Heidän jälkeläisiään esittelin edellä mainitussa Kontokin Laukkasia käsitelleessä artikkelissani. Muarielta A. A. Borenius pani talteen 9.8.1872 Lemminkäisen virren (SKVR 1:2 s. 748).

Virtarannan mukaan (Vienen kylä kiertämässä s. 235) Muariella oli kaksi veljeä; toisen nimi oli Okahvana, toisen nimestä ei ole tietoa. Karjalan valtionarkistosta saaduissa tiedoissa oli mainittu Muarien isännimeksi Antip ja isoisän nimeksi Andron, mutta koska meillä ei ole tietoa heidän isänisästään, Muarien esittäminen heidän sisarekseen perustuu siihen oletukseen, ettei vuonna 1784 syntyneen Antip Andronov Peksujevin sukupolvessa ollut toista Antip Peksujevia. Tältä osin asia ratkennee vasta heitä koskeviin kirkollisiin asiakirjoihin perustuvassa tutkimuksessa.

C 1. Ossippa Ontipanpoika Peksujevin poika C 1.1 Mikittä avioitui kostamusalaisen Muarie Miihkalintytär Peksujevin kanssa. Heillä oli lapsia seuraavasti: C 1.1.1 Juakko, C 1.1.2 Jeremie, C 1.1.3 Onissima, C 1.1.4 Okku ja C 1.1.5 Ortjo. - Ortjo meni naimisiin alajärveläisen Jeli Simanantytön kanssa. Heillä oli lapsia: C 1.1.5.1 Okahvie, C 1.1.5.2 Anni, C 1.1.5.3 Iro, C 1.1.5.4 Varvara, C 1.1.5.5 Jelena ja C 1.1.5.6 Krikorei. Näistä Suojärven Ossippa Peksujevin jälkeläisistä on tietoja Virtarannan Vienen kylä kiertämässä -kirjassa sivuilla 249-251, joten tässä ei heistä enempää. C 3. Okahvana Ontipanpoika Peksujevin lapsista C 3.1 Vasseleista, C 3.2 Muariesta ja C 3.3 Iivanasta on tietoja saman teoksen sivulla 235. Virtaranta kertoo kirjassaan sivulla 249 myös Okahvanan ja Muarien veljenpojasta C 1.? Tiihvanasta ja hänen puoliosastaan Irosta, syntyisin Melentjev, joten heidänkään osalta ei ole tarpeen kerrata ennestään tiedettyä.

Mikittä Ontreinojan sukuhaara

Siirrymme Ontrei Riijonpojan neljänteen poikaan. D Mikittä Ontreinoika (Nikita Andronov) Peksujev oli syntynyt 1789. Hänellä oli poika nimeltä Miitri (Dmitri). Elias Lönnrot kävi Kostamuksessa kesällä 1837 ja majoittui ilmeisesti juuri Mikitän varakaaseen taloon. Neljänä päivänä Lönnrot kirjoitti talteen runoja, satuja ja sananlaskuja. Hän kertoo joutuneensa tuomariksi, kun Mikitän tyttäreillä oli kaksi kosijaa, ja mainitsee kiittäneensä toista toistakaan moittimatta. Muistiinpanoja Lönnrot teki useimmissa kylän taloissa. Ajan tavan mukaan hän jätti kuitenkin tietäjät ja laulajat nimeltä mainitsematta.

Vuonna 1858 Mikitän talossa oli seitsemän miestä ja kuusi työntekijää, 1866 miehiä oli viisi ja naisia seitsemän, taloja kaksi, useita piharakennuksia, peltoa kolmen hehtaaria, peltoa metsässä yksi hehtaari, heinämaata noin 12 hehtaaria, heinämaata metsässä noin kolme hehtaaria, hevosia kolme, lemmiä kymmenen, lampaita 12 ja neljä venettä. Kaksi talonväestä teki laukkukauppaa ja neljä kalasti elinkeinokseen. Tulot näistä töistä olivat yhteensä 45 ruplaa.

D 1. Miitri Mikitänpoika (Dimitrij Nikita) Peksujevin vaimo oli Tepon Palaka Vuokkiniemestä. Heillä oli poika Kirilä (Kirill Dimitrijev), joka avioitui kostamusalaisen Akimaisen Matvein tytären Jelenan kanssa. Jelenaa kutsuttiin Pata-Jeliksi. Hän oli syntynyt noin 1826-30 ja eli yli satavuotiaaksi (kuoli 1930). Kirilän ja Pata-Jelin lapsia olivat D 1.1.1 Tiihvana, D 1.1.2 Ossippa ja D 1.1.3 Iro. Tiihvanan puoliso oli Oksenie Jevremov Kenttijärvellä ja heidän lapsiaan olivat D 1.1.1.1 Paro, D 1.1.1.2 Vasselei, D 1.1.1.3 Kontratta ja D 1.1.1.4 Iivana. Ossippa Kirilänpojan puoliso oli Nasti Vuokkiniemestä ja heidän lapsiaan olivat D 1.1.2.1 Vasselei, D 1.1.2.2 Oleksi, D 1.1.2.3 Iivana, D 1.1.2.4 Prokko ja D 1.1.2.4 Iro. Näistä Kirilän ja Pata-Jelin jälkeläisistä Virtaranta on kertonut, joten heistä ei enempää.

Muita Peksujeveja

Nimiä ja isännimiä yhdistelemällä ovat edellä esitellyt Kostamuksen Peksujevit päätely noin 1726 syntyneen Ontrei Riijonpoika Peksujevin ja hänen noin 1739 syntyneen vaimonsa Outin jälkeläisiksi. Kostamuksessa asuu kuitenkin myös muita Peksujeveja, joita ei ole onnistuttu liittämään näiden yhteisten kantavanhempien jälkeläisiin.

Heitä ovat Vuaran Mikon ja Makin isä Hilippä jälkeläisineen, Juakkosenniemen Tanilaisen kaksi Iivanaa ja Triipo jälkeläisineen, Stahveinnannan Stahvei Peksujev jälkeläisineen, Kostamuksen toisella vaaralla lähellä Kuikkavaaraa asuneiden Peksujevin Mikon ja Huotarin isä Vasselei jälkeläisineen, Kostamuksen Hilattalan Jeremie Peksujev jälkeläisineen Paro Sirkeisen puoliso Petri Peksujev jälkeläisineen, vuoden 1858 luettelossa mainittujen Vasili ja Krikorei Peksujevin isä Pekka Peksujev jälkeläisineen, edelleen 1858 luettelossa mainittujen Mihail ja Timo Peksujevin isä Juakko Peksujev jälkeläisineen sekä "Pupu-Miihkali" Juhonpoika Peksujev jälkeläisineen.

Sukututkimus on työtä, jota tehdään vuosikymmenien ajan. Työsarka on loputon. Kaikkein tärkeimpänä tässä asiassa pitäisin kuitenkin sitä, että vaikkapa suomalaisen avun turvin pyrittäisiin ehkäisemään niiden Venäjällä olevien asiakirjojen tuhoutuminen, jotka sisältävät tietoa Vienen Karjalan asukkaista. Mikäli alkupeleistä asiakirjojen konservointi osoittautuu taloudellisesti ylivoimaiseksi, olisi ainakin pyrittävä yhteistyössä sikäläisten viranomaisten kanssa niiden sisältämien tietojen siirtämiseen esim. mikrokorteille tai tietokonelevyille. Tämäkin tehtävä tuntuu lähes mahdottomalta, mutta ainakin kannattaa yrittää, kuten nyt on jo tehtykin.

KALERVOLAUKKANEN
Kangasala

□ □ Kehoitamme kaikkia, jotka askaroivat sukunsa tutkimuksen parissa lähettämään tutkimusraportit painettavaksi Karjalan Heimoon. Siitä on hyötyä kaikille karjalaisille.

Jukka Petrov toimi Tornin, Kremlin ja Linnan tulkkina

Kostamuksessa julkistettiin 19.5.-99 Jukka Petrovin muistelmateos "Tornin, Kremlin ja Linnan tulkkina". Hiljattain 85 vuotta täyttänyt ja Petroskoissa asuva pitkän linjan lehtimies kertoo kirjassaan tarinansa pienen karjalaisen kylän pojasta työtehtäviin, joista hän saattoi katsella Suomen kohtalonkysymyksiä kuitenkin niihin itse puuttumatta.

Jukka Petrov syntyi Kontokin kylässä, jonka paikalla nykyään sijaitsee Kostamuksen kaupunki. Nuorena hän lähti Petroskoihin opettajan oppiin. Opettaja hänestä tulikin, mutta suurimman osan työurakastaan hän oli toimittajana. Ensimmäiset oppinsa tähän työhön hän sai Kuusisen armeijan äänenkannattajassa Terijoella. Jatkosodassa hänestä tehtiin tulikki, ja nämä tehtävät jatkuivat välirauhan ajan Helsingissä; Jukka Petrov oli yksi valvontakomission päätulkeista.

Kaikkiaan Jukka Petrov on tulkkina tavannut viisi Suomen presidenttiä Mannerheimista Koivistoon. Häntä käytettiin näet myöhemmissäkin vaiheissa Kremlin virallisena tulkkina, vaikka hänellä oli varsinaisen

nen työpaikka lehtimiehenä Karjalassa. Kekkoseen hän tutustui jo valvontakomission ajallaan.

Petrovin muistelmat eivät ole suomalaisten kannalta kiinnostavia vain siksi, että hän kertoo tapaamisistaan vallan huipulla, vaan myös sen tähden, että niiden kautta piiryy selkeä kuva kaikista siitä, mitä naapurissamme Karjalassa on tapahtunut tsaarinnan ajoista nykypäiviin saakka. 1930-luvulla Jukka Petrov ei välttynyt kansanvihollisen leimasta, mutta nosti oikeusprosessin valtiota vastaan - ja selviytyi.

Myös lehtimiehen tehtävät toivat hänet Suomeen. Hän toimi täällä useita vuosia uutistoimisto APN:n ja Suomen Neuvostoliitto-seuran julkaiseman "Maailma ja me" -lehden päätoimittajana.

Nykyään Karjalan tasavallassa ilmestyy taloudellisista syistä hyvin vähän suomenkielisiä kirjallisuutta. Jukka Petrovin kirjan julkaisemisen teki mahdolliseksi Arhippa Perttusen säätiön ja Kuhmon Kulttuurikornitsa -säätiön tuki.